

Ο μόνος αληθινός Θεραπευτής (Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Δορμπαράκης)

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

«Όπως το σκοτάδι δεν φεύγει, αν δεν έλθει το φως, έτσι και η νόσος της ψυχής δεν φυγαδεύεται, αν δεν έλθει ο θεραπευτής των ασθενειών μας και δεν ενωθεί μαζί μας» (άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος).

Ο άγιος Συμεών (που τον γιορτάζουμε στις 12 Οκτωβρίου) δεν είναι τυχαίος άγιος και Πατέρας της Εκκλησίας. Χαρακτηρίστηκε από την Εκκλησία μας ως Νέος Θεολόγος για να τονιστεί το βάθος και το εύρος της θεολογικής του διδασκαλίας παρόμοια με τον πρώτο Θεολόγο άγιο Ιωάννη τον Ευαγγελιστή και τον δεύτερο Θεολόγο άγιο Γρηγόριο τον Ναζιανζηνό. Κατανοούμε το πνευματικό του μέγεθος, όταν σκεφτούμε ότι μόνον σε τρεις έδωσε η Εκκλησία αυτήν την προσωνυμία του Θεολόγου και ένας απ' αυτούς είναι ακριβώς ο άγιος Συμεών. Για τι κάνει λόγο λοιπόν ο άγιος στο συγκεκριμένο χωρίο, παρμένο από τον Ζ' ηθικό του λόγο; Για τη θεραπεία της ψυχής, ένα θέμα που συνιστά ιδίως στην εποχή μας την

ουσιαστικότερη επιδίωξη των περισσότερων συνανθρώπων μας. Η προσφυγή στους ψυχολόγους, η καλλιέργεια των ψυχολογικών επιστημών, η επιδίωξη πολλών νέων να σπουδάσουν ψυχολογία, (δυστυχώς όμως και η καταφυγή σε ομάδες αποκρυφιστικές που επαγγέλλονται τη «θεραπεία» της ψυχής και που μπερδεύουν περισσότερο τους ανθρώπους), είναι στοιχεία που επιβεβαιώνουν την παραπάνω διαπίστωση.

Και δεν έχουμε λόγο να αρνηθούμε τη βοήθεια που προσφέρουν οι επιστήμονες ψυχολόγοι στην εξισορρόπηση των συνανθρώπων μας που καταφεύγουν συχνά σ' αυτούς - τους βοηθούν να δουν αθέατες πλευρές του εαυτού τους, να κατανοήσουν σ' ένα βαθμό τις πράξεις τους, να μπορέσουν να σταθούν λίγο καλύτερα στα πόδια τους, να αντιμετωπίσουν πιο γενναία τη ζωή τους. Μα ο άγιος δεν μιλάει για μία τέτοια θεραπεία που εξαντλείται στο μίνιμουμ της ζωής • μιλάει για την πραγματική και ουσιαστική θεραπεία της ψυχής, που δίνει τη δυνατότητα στον άνθρωπο να δει τον εαυτό του σε όλες τις διαστάσεις του, να προσανατολιστεί εκεί που είναι ο πραγματικός σκοπός της ζωής του, να υπερβεί τις δεσμεύσεις των παθών του και την έξωθεν τυραννία του Πονηρού, να κατανοήσει το μεγαλείο που έχει να είναι άνθρωπος κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν Θεού.

Κι αυτήν τη θεραπεία την προσφέρει, τονίζει ο άγιος Συμεών, μόνον ο Χριστός ως

ιατρός των ψυχών και των σωμάτων, γιατί είναι ο ενανθρωπήσας Δημιουργός Θεός, ο Οποίος ήλθε ακριβώς να ζητήσει και να σώσει το άρρωστο ξεπεσμένο πλάσμα Του. Μόνον Αυτός δίνει εκείνη τη χάρη, εκείνο το Πνεύμα που έχει τη δύναμη να ενωθεί με τον βαθύ εαυτό του ανθρώπου και να ξεριζώσει κάθε ζιζάνιο από την ψυχή του και να την καθαρίσει ώστε να γίνει φωτεινή και λαμπρή, όπως βγήκε από τα χέρια του Δημιουργού της κι ακόμη περισσότερο, καρποφορώντας τις αρετές. Όπως το εξαγγέλλει διαρκώς και ο ψαλμωδός προφήτης «καρδιά καθαρή κτίσε μέσα μου, Θεέ μου, και με Πνεύμα ευθύτητας κάνε καινούργιο το βάθος της», ή όπως το λέει και ο μεγάλος νηπτικός Πατέρας άγιος Διάδοχος Φωτικής «το να καθαριστεί ο νους του ανθρώπου είναι ίδιο μόνο του αγίου Πνεύματος».

Έτσι οποιαδήποτε προσπάθεια να φωτιστεί και να θεραπευτεί εκ βάθρων ψυχικά ο άνθρωπος, η οποία στηρίζεται στις ανθρώπινες μόνο δυνάμεις, είναι καταδικασμένη σε αποτυχία. Ό,τι δηλαδή καταφέρουμε χωρίς τη βοήθεια Χριστού του Θεού μοιάζει τελικώς να είναι για «πέταμα» – ένας χαρακτηρισμός που παραπέμπει σε εκτίμηση του αποστόλου Παύλου: «Όλα τα θεωρώ σκουπίδια, προκειμένου να κερδίσω τον Χριστό». Και ποιος ο λόγος του «υπερβολικού» ίσως αυτού χαρακτηρισμού; Ότι κάθε τι, ακόμη και θεωρούμενο καλό, που δεν έχει όμως Θεό μέσα του και πάνω του κρύβει, λίγο ή πολύ, το μικρόβιο της υπερηφάνειας: του πάθους που από μόνο του έριξε και αυτόν τον αρχάγγελο από τους Ουρανούς και τον έκανε Σατανά! «Χωρίς εμένα δεν μπορείτε να κάνετε τίποτε», απεκάλυψε ο Κύριος. Μαζί Του δηλαδή μπορούμε τα πάντα: να είμαστε πνευματικά υγιείς, να είμαστε στο φως, να είμαστε ένας άλλος... Εκείνος! Χωρίς Αυτόν είμαστε και πορευόμαστε στο σκοτάδι, «σε χώρα και σκιά θανάτου», μέσα στην αρρώστια των παθών μας. Έρχεται λοιπόν το φως που είναι ο Χριστός, φεύγει το σκοτάδι από την ψυχή, όπως και κάθε αρρώστια που την καταδυναστεύει.

Έργο Γεωργίου Κόρδη, λεπτομέρεια.

Ο άγιος Πορφύριος, άλλος αγαπημένος άγιος της εποχής μας, έλεγε παρεμφερώς: «Το σκοτάδι δεν το πυροβολούμε• απλώς ανάβουμε το φως» – για να τονίσει ο Γέροντας ακριβώς το φως του Χριστού στην ύπαρξη του ανθρώπου που τον θεραπεύει δραστικά και ουσιαστικά από το σκοτάδι της αμαρτίας. Γι' αυτό τονίζει τόσο έντονα σε άλλο σημείο του λόγου του ο άγιος Συμεών ότι ο Χριστός συνιστά το κέντρο της ζωής μας, το περιεχόμενό της, την ίδια την ψυχή της ψυχής μας. Δεν είναι κάτι για εμάς ο Χριστός. Δεν είναι ένας έστω πολύ σημαντικός για τη ζωή μας. Είναι Αυτός χωρίς τον Οποίο δεν ζούμε. «Για μένα ζωή είναι ο Χριστός», που λέει και ο απόστολος. Χωρίς Χριστό ο άνθρωπος δεν αναπνέει, δεν υπάρχει – είναι νεκρός. «Χωρίς Χριστό η ζωή δεν αντέχεται», όπως σημείωσε ο μεγάλος άγιος του περασμένου αιώνα, Νικόλαος Βελιμίροβιτς.

Έτσι ο Χριστός είναι τα πάντα για τον πιστό άνθρωπο. Με τις λέξεις του ίδιου του

αγίου Συμεών, που επαναλαμβάνει στην πραγματικότητα την Αγία Γραφή: ο Χριστός είναι για τον άνθρωπο «η υγεία, το φως, η ζωή, το ιμάτιο, ο ένοικος της ψυχής, ο άρτος, η σκέπη και το ύδωρ». Και μάλιστα όχι απλώς κάποιο ύδωρ που δίνεται μία φορά, αλλά αυτό που εισερχόμενο στον άνθρωπο γίνεται μέσα του, καταπώς ο ίδιος ο Κύριος είπε στη Σαμαρείτισσα γυναίκα, «πηγή νερού που αναβλύζει την αιώνια ζωή». Δεν θυμίζουν τα λόγια αυτά του αγίου Συμεών τα παρεμφερή του ιερού Χρυσοστόμου, όταν κι εκείνος, μέσα στο πλαίσιο της αγάπης του για τον Χριστό έβαζε στο στόμα Εκείνου τα δικά Του λόγια: «Εγώ είμαι πατέρας, εγώ αδελφός, εγώ μητέρα, εγώ φίλος, εγώ οικία, εγώ νυμφίος, εγώ ρίζα, εγώ τροφή... τα πάντα είμαι για σένα. Τι άλλο θέλεις;»

Τι άλλο πράγματι θέλουμε; Τίποτε βεβαίως, αρκεί να πάρουμε λίγο στα σοβαρά τη ζωή μας. Και για τον χριστιανό η ζωή του «είναι κρυμμένη μέσα στον Χριστό», λόγω του αγίου βαπτίσματός του, και που ενεργοποιείται και φανερώνεται στην καθημερινότητά του, μόλις αρχίζει να τηρεί τις άγιες εντολές του Χριστού. Το αποτέλεσμα είναι μία έκπληξη: το φως αρχίζει και πλημμυρίζει την ύπαρξή του• η (αληθινή) ίαση αρχίζει και δείχνει τα σημάδια της με τα σκιρτήματα της χαράς.

pgdorbas.blogspot.com